

ВОЛИНСЬКІ ЄПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину помісну Українську
православну церкву!

Часопис Волинської єпархії
Православної церкви України

№ 10 (203), жовтень 2021 р.

У с. Несвіч Луцького районного деканату відзначили 250-річчя заснування храму.
Як проходило свято, яке очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл, – на с. 6

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

23 жовтня – святителя Амфілохія Володимир-Волинського

Цей день особливий для наших країн, адже відзначаємо празник усіх святих землі Волинської. Угодник же Амфілохій – один зі зразків служіння Господові.

Він народився в XI ст. і був ченцем Києво-Печерського монастиря. Як і багато інших печерських чорноризиців, висвячений на єпископа. Був четвертим архіпастирем на Володимир-Волинській кафедрі (після першого єпископа Стефана, поставленого ще князем Володимиром, другого – теж Стефана, що прийшов після ігумена на Києво-Печерській обителі, та невідомого на ім'я архієрея, котрий керував кафедрою в 1094–1105 роках; більш

ранніх імовірних фактів точно не знаємо).

Сімнадцятилітній (1105–1122) період владики Амфілохія на Волині був дуже важкий. Постійні князівські міжусобиці не давали спокійно керувати паствою. Довелося перенести двомісячну облогу військ київського князя Володимира Мономаха, який вирішив покарати місцевого князя Ярослава. Амфілохій став їхнім примирителем, бо в ті часи примирення ворогуючих сторін не могло відбутися без святительського благословення.

Однак цей мир проіснував недовго. Незабаром віроломний Ярослав Святополкович покинув град Володимир і втік до Угорщини, де розпочав збирати війська проти Романа, поставленого на його місце Володи-

миром Мономахом. До угорських найманих військ приєднав ще й польські та в 1121 р. рушив на Волинь проти князя Романа.

Тож єпископ Амфілохій був змушений переїхати до Києва під захист великого князя і продовжив спасатися в Печерському монастирі.

1122 року Амфілохій помер. Похований був у Дальніх печерах. А через сторіччя, у зв'язку з татаро-монгольським нашествям, разом з останками інших угодників був перезахований. Ще через сторіччя, коли Києво-Печерська лавра почала відроджуватися, не знайшлося нікого, хто б знав, де вони знаходяться. Отож десь під спудом ті мощі так і спочивають.

Віталій КЛИМЧУК

Наша газета – у Вашу скриньку чи на монітор

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – корисний засіб у духовному житті православного християнина. Щоб ця релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її в будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Індекс у поштовому каталозі обласної періодики – 91241.

Ця ж газета в електронному вигляді, архів її основних публікацій, радіопередач та інших аудіо-, відео- і текстових документів, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslavivolyni.org.ua

ХРОНІКА

Відкриття кривки-музею УПА
розпочали з молитви

Луцький районний декан протоієрей Володимир Присяжнюк освятив відновлену кривку-музей Української повстанської армії в селі Гірка Полонка.

Під час освячення музейного комплексу 24 серпня разом із отцем молились очільник Боратинської об'єднаної територіальної громади Сергій Яручик, сільський староста Вадим Веремчук, місцеві мешканці та гості.

Реставрували пам'ятку своїми силами активісти з козацького куреня «Чорна рада» більше 5 років. За переказами, ділиться отаман Ярослав Лозинський, це кривка, де перебував штаб. Усе тут намагалися відтворити так, як було у справжньому бункері «Блок».

Музейний комплекс буде завжди відчинено для відвідувачів. Плату за вхід не братимуть. Регулярно обіцяють проводити екскурсії.

Спом'янули Ігоря Ольшевського

27 серпня, в день народження волинського письменника, дослідника Ігоря Ольшевського, його колеги й шанувальники прийшли до могили на міському цвинтарі поблизу Гараджі, аби помолитися за спокій душі.

Заупокійну службу очолив протоієрей Віктор Пушко, настоятель храму Софії – Премудрості Божої Волинського національного університету ім. Лесі Українки (небіджик довгі роки працював в інформаційних підрозділах ВНУ).

Душпастир у проповіді зазначив: слова про те, що Бог сотворив людину на Свій образ і подоби, означають, що Він сотворив нас бути співтворцями, незалежно, якими талантами наділив кожного. Ігоря Ольшевського Він наділив здатністю творити словом. Тож – і це вельми важливо! – слуга Божий Ігор, хоч був дуже скромною людиною, не ставив запаленого світильника під спуд і не закопував даного таланту. Він служив ближнім, як міг, і в цьому залишив нам приклад.

Ігор Кирилович відійшов до Господа 6 червня ц. р., коли за тодішніми карантинними вимогами на кладовищі могла знаходитися дуже мала кількість людей.

Епархія вшанувала загиблих
під Іловайськом

3 благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла 28–29 серпня відбулися богослужіння та заходи з нагоди Дня пам'яті захисників України.

У рамках акції «Шаную воїнів, біжу за героїв України» священники кафедрального собору Святої Трійці відслужили заупокійну літію перед пам'ятним фотостендом «Герої Небесної сотні – Загинули за єдність України». Молитву очолив голова інформаційно-видавничого відділу епархії протоієрей Віталій Собко.

У цей же день, на свято Успіння Пресвятої Богородиці, у селі Гараджа Луцького деканату в парафії, що відзначала храмовий празник, на завершення богослужіння відправили панахиду за спочилими воїнами. Молилися біля портретів, написаних ветераном «Айдару» дяконом Русланом Кашаюком. Після богослужіння проведено презентацію його робіт, ряд концертних виступів та жалобний обід, який робили військовослужбовці. Такий захід проведено для нагадування людям про загиблих героїв та підтримки живих, як духовно, так і матеріально.

Молитву в День пам'яті захисників України, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України, біля згаданого фотостенда очолив головний капелан Волині протоієрей Михайло Бучак. До неї долучилися обласна та міська влада, військові, ветерани АТО-ООС, рідні героїв та представники громадськості.

У слові отець Михайло зауважив: «Єдине, що потрібно сьогодні нашим полеглим захисникам, – це пам'ять про них, це молитва за спокій їхніх душ і побудова тієї України, за яку вони віддали свої життя... Будемо вірити, що Бог дасть нам сили звести пам'ятник цим героям, а пам'ятником для них буде світла, могутня, незалежна, вільна українська держава».

— З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ —

18-та неділя після П'ятдесятниці

Цього дня Православна церква згадує євангельський епізод про чудесний лов риби (Лк 5:1–11).

Досить звичайна ситуація: рибалки закінчують нічну працю і, не ввіймавши нічого, збираються повернутися додому. На березі з'являється група людей, і один, Ісус каже до Симона-Петра: «Відпливи на глибину і закиньте сіті свої для лову». Прохання дивне, бо надії ввіймати здобич не було. Проте Петро робить щось зовсім протилежне, ніж підказує йому досвід, робить лише тому, що Ісус велів – і наслідки вражають! Тож це допомагає визнати свою віру і побачити свою неміч: «Відійди від мене, бо я чоловік грішний!». У відповідь Ісус дає Петрові завдання, яке той буде виконувати з вірою, покладаючись на правдомовність та всемогутність Господа.

Наше життя так схоже на ту риболовлю. Часто наша «життєва мудрість» не дає нам можливості взятися за серйозну і вигідну справу лише тому, що нібито вже знаємо її кінець. У неспокійній економічній час багату з наших співвітчизників, маючи неабиякий досвід, теоретично пророкували «свою» справу і з легкістю відмовлялися її почати, бо згадували багато причин, які не дозволяють її розвинути успішно.

Це схоже на вибір школяра-випускника майбутньої професії. Мудрі батьки пророкують йому невдачу і направляють туди, де краще буде успіх (де «клює»). Буває, дитина, послушавши батьків, іде вчитися, працює, а потім, наперекір усім, перекаваліфіковується – і здобуває неабиякий успіх.

Нині на часі вакцинація проти коронавірусу. Безліч аргументів «за» і «проти». Дивує, що спір між собою ведуть не медичні спеціалісти, а всі, хто бажає. Люди знаходять «вагомі аргументи», посилаючись на знайомих, родичів, друзів, які не мають стосунку до лікарської науки і практики. Всі визнають, що поміч від мік-

На Алеї почесних поховань міського кладовища поблизу с. Гараджа Луцького району, де похоронено волинських бійців, панахиду відслужив настоятель храму Воскресіння Господнього священник Ярослав Черенюк.

У монастирі відправили
зворушливе богослужіння

29 серпня, в неділю після Успіння Пресвятої Богородиці, у чоловічій обителі Святого Миколая Чудотворця, що в с. Жидичин Ківерецького деканату, відправили Єрусалимську ранню з чином погребіння плащаниці Пречистої Діви Марії.

Службу очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Із ним молилися декан монастирів епархії та намісник цієї обителі архимандрит Константин (Марченко), благочинні: луцький міський – протоієрей Михайло Онисчук, маневіцький – протоієрей Андрій Закидальський, інше духовенство.

Відправа проходила у Свято-Миколаївському храмі. Це вже водинадцять у Жидичині проводять особливу службу на честь Успіння Пресвятої Богородиці. Вона є тривалою і, водночас, дуже змістовною. Значна її частина – виконання псалмів («непорочних») з особливими піснеспівами на прославлення Діви Марії.

У давні часи такий чин відправ був розповсюджений, проте з часом забувся. І лише з XIX ст. почав відроджуватися в чернечих обителях.

Духовенство благословляє тих,
хто навчає і навчається

3 нагоди Дня знань, початку навчального року священнослужителі епархії провели богослужіння та взяли участь в урочистих заходах.

Митрополит Михаїл із кліриками кафедрального собору Святої Трійці 1 вересня побував на святі першого дзвінка гімназії № 4 ім. Модеста Левицького м. Луцька, благословивши учнів на сумлінне навчання. Дійство пройшло в Центральному парку культури та відпочинку ім. Лесі Українки.

Пізніше архіпастир відслужив молебень у домовому храмі Всіх волинських святих Волинської православної богословської академії. Привітавши студентів із Першим вересня, високопреосвященний зазначив: «Воістину – це великий день у вашому жит-

тури на п'ятдесят відсотків залежить од віри в її ефективність і п'ятдесят – од вмiсту. То кому ж маємо довіритись? Досвідченому лікареві чи сусідці-домогосподарці? Чи не забули ми відоме повеління Месії «Віддайте ж кесарева кесареві, а Боже Богові» (Мф. 22:21)?

Адже Господь здійснює порятунок руками наших ближніх. У даному випадку це науковці-медики, які виконують Божу місію. На сьогодні статистика красномовно свідчить про користь вакцинації, і таких прикладів у житті багато. То кого ж потрібно слухатися – мудрого рибалку Петра чи Того, хто посланий Творцем вершити нашу долю на землі? Так, як змірився всупереч своїй волі Петро і, керований Месією, здобув те, чого прагнув, так і нам потрібно прислухатися і виконувати волю Господа. Навіть здобувати скарби земні потрібно з волі Божої, аби заслужити Царство Небесне.

Віталій КЛИМЧУК

ті, особливо для першокурсників. Господь, обираючи апостолів на проповідь, обирав у першу чергу серед тих, які серцем своїм були найближче до Нього. «Цей народ устами шанує Мене, серце ж їхнє далеко від Мене» (Мф. 15:8), – говорив про тих людей, які загалом віру сповідують, але по вірі не живуть. Звертаюся в першу чергу до тих людей, які прийшли на перший курс славного волинського духовного вишу. Ви прийшли з натхненням і бажанням, що потрібно йти вчитися в семінарію... Це ваш внутрішній поклик, неспротив, чи бажання отримати духовну освіту, щоб бути пастирями Церкви Христової. І своїм власним прикладом вести людей до Царства Небесного. І тому ви повинні усвідомити, що є вибраними».

Потому керуючий епархією благословив початок навчального року в Луцькому національному технічному університеті. У вітальному слові владика закликав творити власну історію, а не дивитися у смартфонах, як твориться історія навколо.

Третього вересня митрополит Михаїл та капелан Волинського національного університету імені Лесі Українки протоієрей Віктор Пушко взяли участь в інавгураційному відкритті 2021/2022 навчального року. Вітаючи студентів, архіпастир закликав підтримувати українську науку. Адже «держава, яка не підтримує свою освіту, має схильність до „аритмії“», – порівнює архієрей. Якщо наука перестає «пульсувати», то організм, тобто держава, – вмирає. Тож владика Михаїл побажав розвивати вітчизняну освіту і вкладати у неї душу.

Виставка живопису викладача ВПБА

Наталія Волочай, викладач Волинської православної богословської академії, представила свої художні роботи в мистецькому салоні «Артист» (корпус № 2 луцького міського Палацу культури, вул. Б. Хмельницького, 1).

За повідомленням сайту vpba.edu.ua, виставку «Моє натхнення – мій Луцьк, моя Волинь» приурочено до дня міста. На її відкритті 3 вересня побували викладачі та студенти духовного вишу, представники управління культури міськради, дошкільних закладів, художники, інші поціновувачі.

3 вітальним словом до присутніх звернувся ректор протоієрей Володимир Вакін: «Від

усіх нас щиро бажаємо Вам великих злетів у творчості, натхнення, цікавих сюжетів, міцного здоров'я та Господнього благословення».

Матінка Наталія – викладач кафедри гуманітарних і практичних дисциплін. В експозиції представлено понад двадцять її полотен, на яких зображено церкви, інші архітектурні пам'ятки та природу рідного краю.

Духовенство –
на урочистостях дня міста

3 нагоди цього святкування священнослужителі обласного центру 4 вересня взяли участь у заходах.

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл побував на урочистій академії, що проходила на Театральному майдані. Хвилиною мовчання пом'янули лучан, які загинули, захищаючи Україну від російського агресора. Під час торжества відбулося вручення звання «Почесний громадянин міста Луцька».

На відзначенні побували: представники влади, міст і громад України, депутати, інші численні гості.

Віцеканцлер долучився
до свята коледжу

3 нагоди 55-річчя заснування Волинського фахового коледжу Національного університету харчових технологій 4 вересня відбулися урочистості, у яких взяв участь віцеканцлер епархії протоієрей Олександр Безкоровайний.

Привітавши його працівників і студентів зі святом, о. Олександр побажав їм подальшого розвитку і процвітання.

Сьогодні Відокремлений структурний підрозділ «Волинський коледж Національного університету харчових технологій» – це вищий навчальний заклад, у якому діє: 39 сучасно обладнаних навчальних кабінетів, 15 лабораторій, шість виробничих майстерень; спортивний та актовий зали; навчальний бар, кафе, ресторан, хостел, банк; навчально-тренувальна фірма «Волинь», навчально-туристична фірма, музей, медичний пункт, їдальня, студентський гуртожиток.

Проповідь архієрея:
допомагати – це наша сутність

У казанні на завершення Божественної літургії в неділю 5 вересня в кафедральному соборі Святої Трійці митрополит Луцький і Волинський Михаїл нагадав про важливість творити добро і допомагати ближньому.

Архіпастир наголосив, що ми відгукуємося на чиїсь труднощі, адже це – наш поклик і наша духовна потреба. Звичайно, важко відірвати справжню людину, яка потребує допомоги, від того, хто маніпулює. Але через це ми не повинні переставати допомагати.

Головне правило, яке повинен запам'ятати кожен християнин: «Можеш допомогти – допоможи, не можеш – не осуджуй нікого». Адже ти не знаєш багатьох обставин, чому так склалося, а завтра тобі потрібна буде допомога, а люди відвернуться.

Тож високопреосвященний закликає творити добро і ні в якому разі не осуджувати ближнього.

У епархії провели день молитви
за довкілля

На завершення недільного Богослужіння у кафедральному соборі Святої Трійці 5 вересня відправили молебень за збереження навколишнього середовища.

У проповіді митрополит Михаїл нагадав про важливість берегти нашу землю. І ми говоримо не лише про чорноземі, а про всю природу, яку передамо нашим дітям. Адже якщо сьогодні я залишив сміття у лісі чи викинув на вулиці, завтра воно не зникне. Воно повернеться до нас у їжі й у воді, яку споживаємо, наголює високопреосвященний. Тож не варто забувати про довкілля, бо наша земля – свята, це земля наших батьків. І ми повинні дбати про неї, якщо хочемо, щоб цей Господній дар у доброму стані дістався нащадкам.

День молитви за довкілля – християнське екологічне свято, день молитви і відповідальності за створений Богом світ. Започатковане у 1989 році з ініціативи Вселенського Патріарха Димитрія I, який закликав увесь християнський світ до що-

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на с. 2

річної спільної молитви та практичних зусиль, спрямованих на порятунок природи. Священний синод Православної церкви України в 2019 р. постановив відзначати в найближчу неділю після 1 вересня день молитви про захист навколишнього природного середовища.

У недільних школах єпархії розпочали навчання

Парафіяльні недільні школи відчинили двері з нагоди початку нового навчального року.

Так, у домовому храмі Волинської православної богословської академії для вихованців Центру християнського виховання дітей і молоді, що діє при кафедральному соборі Святої Трійці, 5 вересня відправлено молебень. На прохання директора головної недільної школи єпархії диякона Петра Лисенка богослужіння очолив священник Володимир Гедз, який на завершення окропив присутніх свяченою водою.

Заняття проводять щонеділі (12.00–14.00) в приміщенні ВПБА. Діти вивчатимуть Слово Боже, церковний спів, братимуть участь у різних майстер-класах і дізнаються ще багато чого цікавого.

До слова, набір дітей та молоді триває. Запис – в о. Петра за номером (096) 635-39-74.

Освячено факультет міжнародних відносин ВНУ

Протоієрей Віктор Пушко, настоятель храму Софії – Премудрості Божої при Волинському національному університеті ім. Лесі Українки, освятив оновлені аудиторії.

В урочистостях 6 вересня взяли участь: ректор вишу Анатолій Цьось, декан факультету Антоніна Шуляк, викладачі й студенти, представники громадськості.

Факультет започатковано у вересні 1994 р. як міжнародне відділення суспільної географії. У серпні 1998 р. його перейменовано на факультет міжнародних відносин. Тепер тут навчається близько 400 студентів та аспірантів. Раніше вони використовували приміщення на вул. Винниченка, 28, нині ж факультет знаходиться в головному корпусі.

У Луцьку представлено книгу польського офіцера

Луцький районний декан протоієрей Володимир Присяжнюк із матінкою побував на обговоренні українського видання книги польського автора, що проходило в обласному театрі ляльок.

Роман Сергіуша П'ясецького «Записки офіцера Червоної армії» (переклад на українську Андрія Бондаря) презентовано Генеральним консульством Республіки Польща в Луцьку 9 вересня. Ідея цього проекту виникла ще торік, під час відзначення 100-річчя союзу Пилсудського й Петлюри.

Герой книги дивиться на життя через призму ідеології, яку йому нав'язали. Зокрема, йдеться про актуальне для нашої України – про окуповані Росією території.

Опісля присутні переглянули моно виставу у виконанні польського актора Кшиштофа Лавнічака.

У заході взяли участь: генеральний консул Славомір Місяк, представники консульства, небайдужі лучани.

Сергіуш П'ясецький (1901–1964) – польський письменник білоруського походження, публіцист, офіцер розвідки, був солдатом Армії крайової. Писав про реалії життя на польсько-радянському кордоні, сатирично представляв «народну демократію». Згодом комуністична влада змусила його емігрувати за кордон, де він і помер.

На Волині пройшов Третій молитовний сніданок

У ньому взяли участь митрополит Луцький і Волинський Михаїл, інше духовенство та віряни єпархії.

Під час дійства, яке провели 10 вересня в холі муздраттеатру ім. Т. Шевченка, відбувся збір коштів для потреб Волинського обласного територіального медичного об'єднання захисту материнства і дитинства.

Сніданок розпочався зі спільної молитви «Отче наш».

РОЗДУМИ

УВІЙДИМО ДО РАЮ

Життя зіткано із суперечностей. До них найперше належить той факт, що людина створена для вічності, але мусить певний відведений їй час, що називається земним життям, перебувати в цьому тимчасовому матеріальному світі. Тому доводиться вибирати, що для нас важливіше: ця тимчасовість – чи вічність. Справа ще ускладнюється тим, що тимчасове життя не є приємною прогулянкою, а переповнене усілякими випробуваннями, спокусами, від яких неможливо ні сховатися, ні втекти. І тому доводиться робити свідомий вибір: добро чи зло, тіло чи дух, тимчасовість чи вічність.

Щоб не наробити непоправних помилок, треба завжди бути готовими прийняти удару з невидимого негативного духовного світу, як про це попереджає ап. Павло: «Через це візьміть повну Божу зброю, щоб могли ви дати опір дня злого, і, все виконавши, витримати. Отже, стійте, підперезавши стегна свої правдою і зодягнувшись у броню праведності» (Еф. 6:13–14). Озброївшись такою думкою, а ще краще переконанням, повинні ми присвятити своє життя Богові, тобто завжди бути виконавцями Його волі, заповідей, які полягають найперше у любові до Нього та нашого ближнього.

На цьому шляху до вічності, виконуючи

заповіді Божі, можемо розраховувати на підтримку з вищого духовного світу, без якої власними зусиллями годі встояти у добрі й перемогти всі підступи диявола. Тому наше головне завдання – завжди перебувати у правді та праведності, у світлі, служити Богові всім своїм розумом, душею, серцем та волею. Це, в свою чергу, дасть змогу вселитись у наші серця Духові Святому, Котрий зможе керувати і волею, і розумом, і душею.

Якщо ж нас зовсім не цікавить наша посмертна доля, то, звичайно, шансів для спасіння дуже мало. Бог створив нас вільними істотами, щоб ми свідомо вибирали між Ним чи дияволом, тому докоряти можемо тільки собі. Це зробив один із розбійників, коли, визнавши себе грішником, визнав Ісуса Христа Господом і Царем. Так він спромігся разом зі Спасителем увійти до раю (Лк. 23:40–43). Виникає думка: можливо, зробив цей крок не щиро, а просто про всяк випадок? Але якби це було так, то Господь би не сказав до нього: «Поправді кажу тобі: ти будеш зо Мною сьогодні в раю!» (Лк. 23:43).

Отже, цей розбійник – приклад для всіх, хто хоче опинитись у раю. Благодать жертви Христової та Святого Духа робить нас праведниками.

Л. Т.

До присутніх звернувся владика Михаїл, закликав віддати шану воїнам, котрі зараз в окопах. Мир, на жаль, приходиться здобувати через війну. Тому нам варто пам'ятати і шанувати людей, які бережуть наш спокій.

Учасниками заходу були: канцлер протоієрей Микола Цап, ректор Волинської православної богословської академії протоієрей Володимир Вакін, інше духовенство нашої єпархії, представники інших юрисдикцій, конфесій, влади та громадськості.

Молитовні сніданки є традиційними для багатьох країн світу. Наприклад, вони проводяться вже більше 60 років у Конгресі США, а також Європарламенті, Німеччині тощо. Недавно в Києві відбувся IX Національний молитовний сніданок України, присвячений 30-річчю Незалежності.

Керуючий єпархією відвідав Облапи

Митрополит Михаїл очолив Божественну літургію у храмі Преподобного Симеона Стовпника с. Облапи Димитрівського округу Ковельського деканату з нагоди престольного празника (припадає на 14 вересня).

12 вересня, в 12-ту неділю після П'ятдесятниці, з високопреосвященним молилися: старший декан протоієрей Іван Бонис, декан округу протоієрей Анатолій Александрук, старовивівський декан протоієрей Іван Зеленко, настоятель парафії протоієрей Любомир Чехович, інше духовенство благочиння.

Архієрей привітав присутніх зі святом і зазначив, що кожен, хто вірить в Ісуса Христа, сумним бути не повинен. Маємо проповідувати істину Світлого Христового Воскресіння, суть якої – Христос «смертю смерті подолав і тим, що в гробах, життя дарував». Людині, якій нічого не болить, важко співпереживати іншій. І неможливо зрозуміти значення Воскресіння Христового, хто не бачив смерті рідних. Наші близькі родичі – чи видимі, чи невидимі для нас – не помирають, любов до них залишаєть-

ся. Для кожного вірянина основою життя має бути життя во Христі. Бо є Живий Бог, Його спасительна жертва, і є Його творіння: земля і люди. На завершення владика наголосив, щоб ми навчилися спочатку самі любити, коли прагнемо любові інших, але насамперед, щоб навчилися любити Христа.

Черговою священничою відзнакою владика нагородив о. Любомира, благословенними грамотами – активних парафіян.

«Релігійна правда» – про «казки» Московського патріархату

Всеукраїнське видання *religionpravda.com.ua* розповіло, як затягувався перехід парафії Різдва Йоана Предтечі в с. Кримне Старовивівського деканату до Православної церкви України.

У мережі з'явилася новина, що облдержадміністрація передала в користування громаді ПЦУ церкву в цьому селі. ЗМІ, близькі до УПЦ (МП), після цього поширили звичне для них твердження, що Божий дім було «захоплено». Але новинарі, поспілкувавшись із настоятелем протоієреєм Олегом Мицьком, довідалися історію боротьби вірян за право молитися в українській церкві. Душпастир пояснив, чому храм передано тільки зараз, за кілька років після перереєстрації, та пригадав, які «жахачки» вигадували в Московському патріархаті, щоб утримати людей від возз'єднання з ПЦУ.

Про це та інше цікаве можна дізнатись на сайті *pravoslavniavolyni.org.ua*, у розділі «Статті».

Волинський архієрей поздоровив з іменинами вінницького владика

14 вересня, в день церковного новоліття, митрополит Луцький і Волинський Михаїл привітав митрополита Вінницького і Барського Симеона з днем тезоіменитства. Про це повідомив сайт *orthodox.vinnica.ua*.

Божественну літургію в день пам'яті преподобного Симеона Стовпника та Собору ві-

ницьких святих очолив владика Симеон у Спасо-Преображенському храмі Вінниці в співслужінні ієрархів Православної церкви України.

Опісля духовенство відправило заупокійну літію на могилі митрополита Вінницького і Могилів-Подільського Макарія (Свистуна) біля кафедрального собору, який народився 14 вересня.

Свято Собор вінницьких святих (тобто прославлення всіх угодників, просялях на Вінниччині) устанovelено 2015 р. за ініціативою владика Симеона.

У Луцьку пом'янули загиблих журналістів

Перед черговою річницею вбивства українського громадського діяча й опозиційного журналіста Георгія Гонгадзе відправлено заупокійну літію.

Богослужіння відбулося 16 вересня в кафедральному соборі Святої Трійці за починком обласної організації Національної спілки журналістів України. Відправу провів голова інформаційно-видавничого центру єпархії протоієрей Віталій Собко.

Молилися за упокій душі, насамперед, убитого 17 вересня 2000 р. Георгія Гонгадзе. Окрім тих, кого позбавили життя за професійну діяльність, пом'янули і всіх волинян цього фаху, які відійшли у вічність.

У слові душпастир наголосив на жертвній праці новинарів, які й ціною власного життя відстоюють принципи християнської моралі та свободи слова.

День пам'яті українських журналістів, установлений 2007 р., відзначають третьої п'ятниці вересня.

Капелан прикордонників – на зборах у Києві

Капелан Луцького прикордонного загону протоієрей Михайло Хімчак побував на навчально-методичних зборах, проведених 14–17 вересня у Київській православній богословській академії спільно з Державною прикордонною службою України.

У день церковного новоліття навчання душпастирів розпочали з молебню в Свято-Михайлівському Золотоверхому соборі. Його очолив Предстоятель ПЦУ митрополит Епіфаній.

Учасниками зборів стали 34 військових священники. Панотець прослухав лекції стосовно Закону України «Про капеланську службу в ЗСУ та інших військових формуваннях», охорони докільля, психологічної й медичної підготовки. Окрім цього, практично навчався рятувати людей. А на підсумковому занятті отримав подяку від голови ДПСУ і сертифікат.

Владика привітав рятувальників

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл 17 вересня взяв участь в урочистостях з нагоди Дня рятувальника.

Офіційна частина проходила на плацу 25-ї Державної пожежно-рятувальної частини (вул. Грибоєдова).

Владика Михаїл разом із духовенством кафедрального собору Святої Трійці прочитали молитву та привітали рятувальників. У слові високопреосвященний висловив вдячність за їх роботу.

У заході взяли участь начальник ГУ ДСНС України у Волинській області Володимир Грушовичук, особовий склад ДСНС, представники громадськості.

Камінь-каширська парафія – переможець конкурсу

3 нагоди дня цього міста громаду Святителя Миколая Чудотворця відзначено у номінації «Кращий благоустрій прилеглої території».

Як повідомив декан м. Камінь-Каширського протоієрей Володимир Мицько, прицерковну територію облагороджено зусиллями парафіян. Кожен відповідав за певну частину справи: хтось садив квіти, хтось займався дизайном тощо. Очолив роботу з благоустрою Леонід Дрегель. Тож міський голова Віктор Пась 19 вересня вручив йому сертифікат для отримання грошової винагороди.

Щорічний конкурс із благоустрою в Камінь-Каширському проходив з 1 серпня по 15 вересня. До участі запросили підприємства, установи, організації, об'єднання, ОСББ, мешканців багатопозових і приватних будинків, юридичні та фізичні особи.

Інформаційна служба єпархії

У СВЯТІЙ ВІЗАНТІЇ

Вселенський Патріарх Варфоломій із волинськими прочанами

Настоятель грецького храму Святого Миколая отець Харлампій

Можна по-різному називати маршрути наших вірян по світу, але цей інакше, ніж мандрівкою в древню Візантію, на ректи язик не повертається.

Для греків і нині це місто офіційно називається Константинополь, для турків – Істанбул, Європа називає його Стамбул, а для наших прочан ці святі місця приємні під назвою Візантія або ж, як у слов'ян у давнину, – Царгород. Адже саме ця земля дала початок розквіту християнства на Русі.

Паломницький центр «Україна» Волинської єпархії ПЦУ вже вкотре організував поїздки до цієї коліски православ'я. Особливо це стало можливим завдяки отримання Томосу про канонічну незалежність нашої церкви, визнання її Вселенським Патріархатом. Його осідок і донині знаходиться в

Царгороді, у дільниці Фанар, на Візантійській землі, хоча місто й імперія впали під ударами мусульман іще в XV ст. Територія давнього міста обнесена кам'яними стінами вздовж 25 кілометрів. У кращі часи тут було чотириста православних храмів і сто монастирів.

Становлення Візантії як самостійної держави можна віднести до 330–518 рр. У 286-му очільник Римської імперії Діоклетіан поділив на дві частини – східну і західну – величезну державу. А імператор Константин у 330-му переніс столицю все ще єдиної країни з Рима до офіційно Нового Рима, Візантія (невеличкого міста на березі Босфорської протоки, яке для цього відповідно перебудували). Його згодом назвали Константинополь, але часто іменували й по-старому.

Дороги двох частин держави остаточно розійшлися в 395-му, а коли в 476 р. західну частину завоювали варвари, східна продовжувала зватися Римською, або ж Ромульською імперією. І займала вона часами немалі території й на Заході, особливо за Юстиніана I, що прагнув відновити колишню Римську імперію.

Мешканців Візантійської держави, серед яких були предки сучасних греків, південних слов'ян, румунів, італійців, вірмен та багатьох інших народів, називали ромеями, цебто римлянами.

З Візантії християнство поширилося на Закавказзя та Східну Європу. Русь також була охрещена за візантійським обрядом. Це посилює культурний зв'язок наших пращурів з Візантією зокрема і з усім християнським світом загалом.

У IX–XI ст. велике значення для Візантії мали відносини з Руссю. Після облоги Константинополя київським князем Олегом (907) ромеї були змушені укласти з Руссю торговельний договір («шлях із варяг у греки»). Наприкінці X ст. Візантія воювала з нашим князем Святославом за Болгарію і здобула перемогу. За Володимира Святославича між Візантією і Руссю було укладено союз, імператор Василій II віддав свою сестру Анну заміж до Києва. Наприкінці X ст. Русь прийняла християнство з Візантії.

У 1453 р. Східну римську імперію спіткала доля Західної: Царгород упав під натиском ісламських військ. Проте Стамбул залишається важливим осередком православної віри.

Волинські паломники з трепетом у серці знайомилися зі святинями Древньої Візантії. Щоправда, в умовах потужного ісламу в Туреччині православні храми явно втратили силу (іх мало, вони здебільшого за високими мурами), проте в умовах демократії функціонують досить успішно. У Стамбулі велику перевагу мають мечеті – молільні мусульманства, на які

витрачаються величезні кошти. Серед них мечеть Ая-Софія – вона була колись найбільшим православним храмом Софії – Премудрості Божої. Наші паломники побували і в цьому святому місці (формально як туристи).

У таких специфічних умовах особливо приємно було відвідувати діючі православні доми Божі. Один із них – грецька церква Святого Миколая, там було відправлено літургію по-українськи. Настоятель отець Харлампій (болгарин, мама якого з України, де він провів дитинство) радісно прийняв богомольців і натхненно віддавав молебню, виголошуючи молитви рідною для нас мовою. Співслужив із ним наш прочанин о. Володимир Лазар. Тут паломники з Волині прийняли сповідь і причастя.

У проповіді о. Харлампій наголосив, що у Вселенському патріархаті радо вітають офіційне приєднання ПЦУ в сім'ю канонічно визнаних церков. Усі питання, які виникали і є до цього часу, – лише світська політика. Ми повинні бути єдині під Божим покровительством і омофором Богородиці, сказав душпастир.

Для православних Константинополь і надалі є місцем багатьох святинь, центром Вселенського православного патріархату. Тож наші паломники з нетерпінням очікували вечірні у храмі Святого Георгія, яку зазвичай очолює сам владика Варфоломій. Волиняни перед входом у вишитих сорочках вітали прихід всесвятішого на службу. Протягом вечірньої молитви українці стоячи (хоч там не бракує місць для сидіння) уважно слухали і щиро молилися.

Виходячи після відправи, глава Вселенського патріархату зупинився і поцікавився, звідки приїжджі. Патріархові було вручено кілька примірників «Волинських єпархіяльних відомостей» зі світлинкою на першій сторінці, зроблену під час минулого приїзду прочан, – на чолі з нашим митрополитом Михаїлом.

Вселенський патріарх благословив усіх і знову радо поговорився сфотографуватися з волинянами. Кожному вручив найцінніший символ православ'я – хрестик.

Віталій КЛІМЧУК
Фото автора і Надії КЕДИ

– БЛАГОДІЙНІСТЬ –

ДОБРОЧИННА ЇДАЛЬНЯ ПРАЦЮЄ

У підземеллі луцького жіночого монастиря Святителя Василя Великого (просп. Волі, 2) відчинила двері харчівня для нужденних.

Добру справу організували з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла. Опікується потребуючими настоятелька обителі ігуменя Анастасія (Заруденець), а допомагають їй сестри та волонтери.

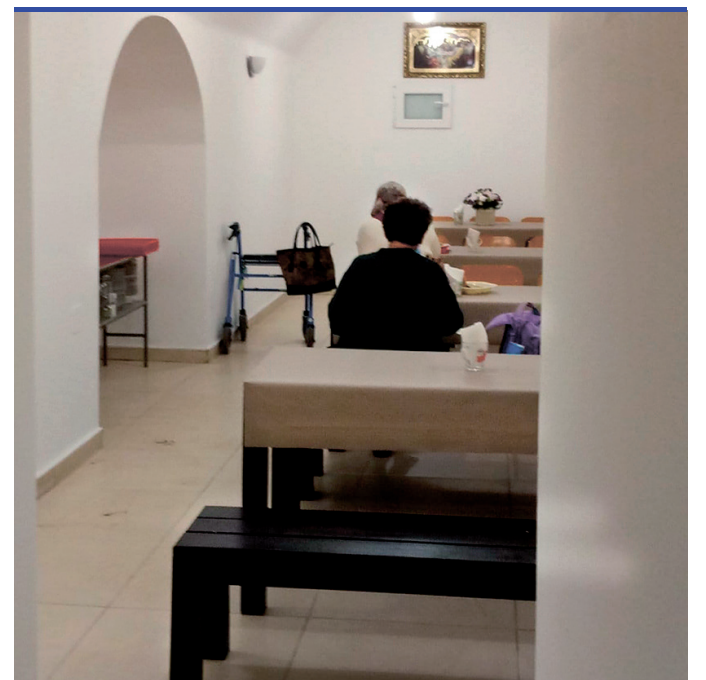
Для малозабезпечених, самотніх, бездомних і загалом тих, хто опинився у скрутному становищі, проводять одноразове харчування (обід). Вхід з вул. Паркової. Аби не було скупчення людей, трапезу влаштовують двома заходами:

перший о 12 год, другий – о 13-й. Страви готують по-домашньому.

Ігуменя запрошує бажаючих послужити руками і серцем. Телефон матінки Анастасії (Заруденець): (068) 625-26-36, номер картки: 5168 7451 0391 1415.

Благодійні трапези в нашій країні започаткували ще за Київської Русі. Як оповідають літописи, князь Володимир дозволяв убогим поїсти на княжому дворі, а хворим, які не могли приходити, відправлялися вози з їжею і питтям.

Оксана КАРНКОВСЬКА

У КРАСНОВОМІ ОСВЯТИЛИ НОВИЙ ІКОНОСТАС

3 нагоди престольного празника – Успіння Пресвятої Богородиці – митрополит Луцький і Волинський Михаїл у храмі цього села Ковельського деканату очолив Божественну літургію.

28 серпня за відprawoю, зокрема, молилися: старший декан протоієрей Іван Бонис, декан Благовищенського округу протоієрей Василь Мичко, настоятель протоієрей Василь Старевич, інше духо-

венство та голова Дубівської ОТГ Роман Троцюк.

Церковними священниками відзнаками високопреосвященний нагородив душпастирів, у т. ч. отця Василя – орденом «За жертвність»; іншими нагородами, зокрема, медаллю «За жертвність» – іконописця Андрія Степанюка; благословенними грамотами – ряд активних парафіян.

Архієрей привітав присутніх із празником і звернув увагу, що день похорону Діви Марії ми називаємо святом, хоч так не кажемо, коли помирають рідні. Господь створив людину для радості, щастя і для Царства Небесного. Коли відходять наші близькі, маємо надію, що вони сягнуть вічного блаженства. У пасхальній відправі так і співають: «Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував». Господь викупив нас від гріха, прокляття і смерті. Наше життя в майбутньому – у Царстві Небесному, але для цього потрібно жити правильно.

Свято Успіння – день пам'яті нашої Матері. Богородиця завжди залишається з нами в молитвах, бо її душу прийняв Ісус Христос.

Також владика звернув увагу на гарне оформлення храму.

Як повідомив настоятель, Божий дім освячено вісім років тому. Протягом цього часу працювали над його оздобленням: розписували ікони, стіни, вівтар. Тож перед святом усю роботу завершено. А перед службою владика освятив новий двоярусний іконостас.

Іконостас (із грецької – «поставлення образів») – один з головних предметів оздобы православного храму: перегородка між вівтарем і центральною частиною приміщення (храмом вірних), прикрашена іконами. Зовнішній вигляд іконостаса формувався і змінювався майже всю історію християнства, у нинішній формі – з XIV–XVII ст. Основне його

призначення – сприяти молитві вірних під час богослужіння. Іконостас має центральні (царські) та двоє бічних (дияконських) дверей, або врат, стоїть на підвищенні – солеї, увінчується хрестом. Іконостаси виготовляють з одним або кількома ярусами.

У РОКИНЯХ ЗАКЛАДЕНО КАПСУЛУ В ПІДМУРІВОК ХРАМУ

Митрополит Михаїл відправив чин закладання капсули у фундамент майбутньої церкви Великомученика Юрія Переможця в цьому селищі Луцького районного деканату.

11 вересня, в день Усікновення глави пророка, предтечі і хрестителя Господнього Йоана, з високопреосвященним служили: декан протоієрей Володимир Присяжнюк, благочинний Успенського округу протоієрей Андрій Мовчанюк, благочинний Йоано-Богословського округу протоієрей Валерій Владика, настоятель священник Юрій Крохмаль-Брилевський та інше духовенство.

Опісля архієрей освятив меморіальну дошку на фасаді Волинської державної сільськогосподарської дослідної станції колишнього її керівникові, вченому Петрові Теслику.

До спільної молитви долучилися де-

путат облради Тимофій Янко, староста сіл Княгининівського округу Валерій Войнаровський, представники районної влади, родичі колишнього керівника, науковці, мешканці селища.

Петро Сергійович – кандидат сільськогосподарських наук, з січня 1974 по травень 1981 року очолював це підприємство. За його почином та під його керівництвом втілено проєкт розвитку села Рокині, в 1974–1979 рр. збудовано науково-виробничий комплекс дослідної станції. Він з іншими вченими розробив і заклав парк-пам'ятку садово-паркового мистецтва «Байрак» площею 13 гектарів (з 1996 року став парком загальнодержавного значення і ввійшов до Заповідного фонду України). Написав понад 150 наукових праць, у т. ч. 25 книг.

Оксана КАРНКОВСЬКА

СВЯТИНІ ВОЛИНИ

250 РОКІВ ТОМУ ЗАСНОВАНО ХРАМ У НЕСВІЧІ

З нагоди ювілею наш владика відвідав парафію Архистратига Михаїла в цьому селі Луцького районного деканату.

Візит проходив 19 вересня, у 13-ту неділю після П'ятдесятниці. Архіпастир освятив прапор єпархії, встановлений на церковному подвір'ї, та очолив Божественну літургію. З високопреосвященним молилися: декан протоієрей Володимир Присяжнюк, благочинні Успенського округу – протоієрей Андрій Мовчанюк, Йоано-Богословського – протоієрей Валерій Владика, настоятель священник Сергій Мельничук та інше духовенство, а також голова Городищенської ОТГ Світлана Соколюк і староста села Світлана Акімова.

Відзнакою «За заслуги» керуючий єпархією нагородив жертводавця Володимира Кучеру, благословенними грамотами – інших активних парафіян.

Під час хресної ходи навколо Божого

дому пом'янули його спочилих настоятелів. Потому владика Михаїл освятив пам'ятний камінь на честь згаданої круглої дати та побував на святковому концерті. Присутні оглянули на подвір'ї храму виставку старовинної вишивки та фотографій.

Свято-Михайлівська церква с. Несвіч є свідком багатьох історичних подій. Із 1609 р. тут був храм, який з часом зруйнувався. Тож 1771 р. за кошти селян збудували новий дерев'яний, без жодного цяха. У 1942 р. богослужіння стали вестись українською мовою, співав український хор. Проте в 1944 р. громаду переведено в РПЦ і, відповідно, служили російським ізводом церковнослов'янської. 18 березня 2019 р. парафія возз'єдналася з Православною церквою України.

Із 1956 р. цей Божий дім є пам'яткою архітектури національного значення.

Оксана КАРНКОВСЬКА

ХУДОЖНЄ СЛОВО

НАЙСМІЛИВІШИЙ

Одного дня зібралися гідні воїни, щоб перевірити, хто з них найсміливіший і найбезстрашніший. Вони билися на мечач, билися навкулачки, ходили з голими руками на ведмедя і тигра. Але які б випробування вони собі не влаштовували, так і не змогли вибрати найсміливішого і найбезстрашнішого.

Тоді вони звернулися до дівчини, яка спостерігала за їх змаганнями, і попросили її розсудити їхню суперечку.

– Хто з вас розповість мені про свою слабкість, про те, що він боїться більше за все на світі? – запитала дівчина.

Ніхто з воїнів не зізнався їй у своїх страхах.

І тоді вона сказала:

– Найсміливіший не той, хто здатний перемогти другу людину. Найсміливіший той, кому вистачає упокорювання визнати свій страх!

«Смирність перед Господом, і піднесе вас» (Як. 4:10).

ЕПАРХІАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

2 листопада

День народження: 25 років тому, 1996-го, – священник Дмитро Черенюк, клірик парафії Холмської ікони Божої Матері в Луцьку.

5 листопада

День освяти храму: 15 років тому, 2006-го, – церква Архистратига Михаїла в с. Мельники-Річицькі Ратнівського деканату.

8 листопада

День освяти храму: 100 років тому, 1921-го (невідомо якого дня й місяця), – церква Великомученика Димитрія Солунського в с. Жорнище Ківерецького деканату.

10 листопада

День висвяти: 5 років тому, 2016-го, – священник Сергій Ковальчук, настоятель

парафії Апостолів Петра й Павла в с. Сокиричі Ківерецького деканату.

12 листопада

День народження: 40 років тому, 1981-го, – протоіерей Михайло Онищук, луцький міський декан, настоятель парафії Ікони Холмської Божої Матері у Луцьку.

16 листопада

День народження: 30 років тому, 1991-го, – священник Михайло Хімчак, капелан військової частини 9971 Луцького загону Державної прикордонної служби України, клірик парафії Великомученика Юрія Переможця у Луцьку.

26 листопада

День освяти храму: 15 років тому,

2006-го, – церква Успіння Пресвятої Богородиці в с. В'язівне Любешівського деканату.

27 листопада

День висвяти: 10 років тому, 2011-го, – священник Федір Устимчук, настоятель парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Городок Маневицького деканату.

Щиросердечно вітаємо вас, боголюб'язні отці, браття і сестри, з ювілеями! Хай Бог благословляє усіх на многії і благії літа!

Інформаційно-видавничий центр єпархії буде вдячний за повідомлення про помилки чи недопрацювання в цій рубриці газети, а також у календарному розділі сайту pravoslavivolyuni.org.ua. Ще краще – звертатися за кілька місяців до ювілею і переконатися, що все гаразд.

ОФІЦІЙНО

Протоіерея Івана Бониса призначено настоятелем парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Тойкут Ковельського райдек. (указ № 39 від 2 вересня 2021 р.).

Протоіерея Юрія Близнюка призначено головою відділу у справах дітей та молоді Управління єпархії (№ 40 від 2 вересня).

Указом № 41 від 6 вересня дано благословіння провести перевірку фінансово-господарської діяльності парафії Апостолів Петра й Павла в Мар'янівці Горохівського дек. 7 вересня 2021 року. Для перевірки створити комісію в такому складі: голова – канцлер єпархії протоіерей Микола Цап, члени – горохівський декан протоіерей Андрій Сидор, настоятель парафії священник Юрій Марчук, бухгалтер Управління єпархії Горай Л. В.

Священника Юрія Марчука звільнено від обов'язків настоятеля парафії Апостолів Петра й Павла в Мар'янівці Горохівського дек., а **священника Віталія Куця** призначено на цю посаду (№ 42, 43 від 8 вересня).

Протоіерея Івана Оринчака звільнено від обов'язків настоятеля парафії Святителя Миколая Чудотворця в с. Колодяжне та Апостола Йоана Богослова в с. Будище Ковельського райдек. і призначено настоятелем парафії Апостола Андрія Первозваного в Ковелі (№ 45, 46 від 15 вересня).

Священника Василя Скулинця зарекомендовано до кліру парафії Апостола Андрія Первозваного в Ковелі (№ 47 від 15 вересня).

Згідно зі статутом релігійних громад Православної церкви України, парафії зобов'язані забезпечувати утримання настоятеля, оплачувати комунальні витрати церковного житла та виплачувати зарплату в розмірі не менше мінімальної заробітної плати встановленої в державі (№ 48 від 15 вересня).

Протоіерея Валерія Братуня призначено настоятелем парафії Святителя Миколая Чудотворця в с. Колодяжне та Апостола Йоана Богослова в с. Будище Ковельського райдек. (№ 49 від 23 вересня).

Священника Корнелія Хруща звільнено від обов'язків настоятеля каплиці Мученика Віктора в Луцьку та капелана Луцького національного технічного університету, а **священника Дмитра Зінька** призначено на ці посади (№ 51, 52 від 28 вересня).

СВЯТИНІ ВОЛИНИ

У ЛУЦЬКУ ВШАНУВАЛИ ХОЛМСЬКУ ІКОНУ

У день Різдва Пресвятої Богородиці та її Холмського чудотворного образу в обласному центрі відбулася проща до цієї великої реліквії XI ст., що зберігається в Музеї волинської ікони.

Божественну літургію в храмі Холмської ікони Богоматері (просп. Волі, 24) з нагоди престольного празника 21 вересня очолив канцлер єпархії протоіерей Микола Цап у співслужінні з ректором Волинської православної богословської академії протоіереєм Володимиром Вакіним, міським деканом і настоятелем парафії протоіереєм Михайлом Онищуком та іншим духовенством. Чин піднесення панагії та вечірню відслужили під проводом насельника Жидичинського чоловічого монастиря Святителя Миколая Чудотворця ієромонаха Іова (Богуша).

Хресний хід до музею очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл. На ганку музею встановили ікону в спеціальному кивоті. Керуючий єпархією прочитав перед святиною молитву з чину піднесення панагії. Потому правили акафіст Пресвятої Богородиці. До згаданих священнослужителів долучилися декан протоіерей Микола Нецькар разом з іншими кліриками кафедрального собору Святої Трійці. А загалом учасниками паломництва були монахи й монахині нашої єпархії, викладачі та студенти ВПБА, небайдужі парафіяни. Богомольці підходили й ушанували святиню, беручи з рук намісниці луцької обителі Святителя Василя Великого ігумені Анастасії (Заруденець) скибочки хліба. Бажаючи склали пожертву на реставрацію інших образів та для благодійної ідальні, що при цьому жіночому монастирі.

З підсумковими словами та подякою до прочан звернувся о. Михайло Онищук і завідувач музею Тетяна Єлісеєва.

Образ Холмської Божої Матері – єдиний із чотирьох найшанованіших у Київській Русі, який залишився в Україні. Перша письмова згадка про нього – за 1259 рік. Ікону, яку пізніше назвуть Холмською, князь Данило Галицький привіз у 1223–1237 рр. із Києва в засноване ним місто Холм (нині – Хелм у Польщі). Під час Першої світової війни, в 1915 р., її вивезли до Москви, а в 1918-му – до Києва у Флорівський

жіночий монастир. З 1923 по 1941 рр. образ переходив у київських житлах. 27 вересня 1943 р. з великими почеснями повернули в Холмський кафедральний собор. У 1944–1995 рр. реліквія зберігалася на Галичині та Волині в приватних помешканнях. В 1996 р. Надія Горлицька передала Холмський образ Божої Матері до Музею волинської ікони.

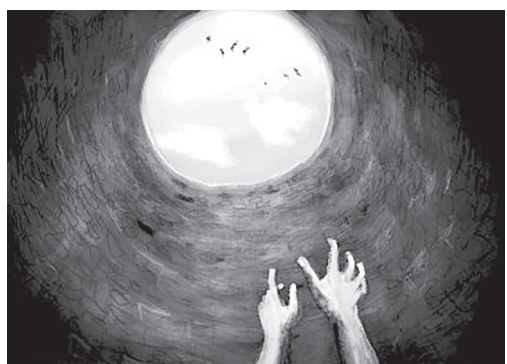
Протягом століть зафіксовано сотні випадків чудес після молитов перед цією святиною. До речі, з благословіння владики інформаційно-видавничий центр єпархії записує нові чудеса. Якщо це сталося з Вами і бажаєте поділитися для оприлюднення, звертайтеся.

Панагією називали спочатку частку просфори, вилученої на проskomидії на честь Божої Матері. Її в особливій скриньці (панагіарі) особливим способом («чин піднесення панагії») переносили в монастирях у трапезну. Там з'їдали одну частинку перед споживанням їжі, іншу – по закінченні або роздавали куштувати. Сенс чину – увявити присутність за трапезою Самого Бога і Пресвятої Богородиці.

Оксана КАРНКОВСЬКА

ХУДОЖНЄ СЛОВО

КНИЖНИК У ЯМІ

Один книжник, дуже освічена людина, повертався додому затемна. Він про щось замислився, не подивився під ноги і впав у глибоку яму. Сидить там, вибратися сам не може. Годину сидить, дві. Став він кричати і людей на допомогу кликати.

Проходив один перехожий, почув крики, до ями підійшов і каже:

– Тримайся, пацан! Дай тільки вірвочку роздобуду!

– Почекайте, люб'язний! – сказав книжник.

– Хотілося б зауважити, що розмовляєте ви не з невігласом, а з людиною освіченою. За своє життя я прочитав безліч книг і осилив багато наук і мов. Що стосується вашої мови, то обороти, які

ви вживаєте, дуже далекі від книжних і здаються мені абсолютно безграмотними. Не могли б ви висловлюватися вищим стилем?

– Ну, якщо так, – усміхнувся перехожий, – раз ти від ученості великої за словами сенсу їх розгледіти не можеш, піду я премудрощів книжних навчатися, щоб на рівних із тобою говорити. А ти доти в ямі посидь!

Присоромився книжник і вибачився. Пішов перехожий мотузку шукати, скоро повернувся і бідолаху цього з полону звільнив. З тієї пори книжник ученістю своєю перед простими людьми вихвалитися перестав.

«Бог гордим противиться, а смиренним дає благодать» (1 Пет. 5:5)

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

СЛОВО ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ УКРАЇНИ – НА ВОЛИНІ

ЧИТАЙТЕ
Різноманітна духовна література: запитуйте у храмах, книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: Луцьк, просп. Волі, 2 (навпроти ЦУМУ, біля обласної юнацької бібліотеки). Розпорядок роботи: будні – 9.30–19 год; свята, суботи й неділі – 10–17 год.

ДИВІТЬСЯ
Передача «Духовна абетка»: субота, 20.30; повтор у неділю о 16 год., середу – о 7 год. «12 канал»

СЛУХАЙТЕ
Передача «Благо»: неділя, 7.30, FM-радіостанція «Сім'я і дім» (102,4 МГц).

ЧИТАЙТЕ, ДИВІТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ
Сайт pravoslavivolyuni.org.ua – історія, устрій єпархії, святині, персоналії, документи, новини, фото, відео, газета, книги, аудіо, передруки.

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Свідоцтво про державну реєстрацію: ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.
Засновник і видавець – Управління Волинської єпархії Православної церкви України (Волинська духовна консисторія)
Віддруковано у ФОП Борсук Л. П., м. Луцьк, пр. Волі, 27. Тел. (0332) 71-03-01, ел. пошта: poligrafitp_lutsk@ukr.net
Зам. № 2460 Наклад 1100 пр. Передплатний індекс 91241.

РЕДАКЦІЯ

Віталій КЛИМЧУК (головний редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоіерей Віталій СОБКО, Микола ВОЛОШИН (верстка)

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове. Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім. Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСІСТОРІЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1
volynkonsystoria@ukr.net
Час роботи: понеділок–п'ятниця (крім святкових днів), 10:00–16:00, обідня перерва – 13:00–14:00

КЕРУЮЧИЙ ЕПАРХІЄЮ
Митрополит Луцький і Волинський МИХАІЛ. Тел./факс (0332) 72-44-64

КАНЦЕЛЯРІЯ
Канцлер – протоіерей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Вищеканцлер – протоіерей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ. Тел. (0332) 72-44-64

ІНФОРМАЦІЙНО-ВИДАВНИЧИЙ ЦЕНТР
Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоіерей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність єпархії) info@sluzhba@ukr.net
Сайт – pravoslavivolyuni.org.ua info@pravoslavivolyuni.org.ua
Пресслужба (співпраця зі ЗМІ) – прессекретар протоіерей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68 Pres-sluzhba@ukr.net
Газета «Волинські єпархіяльні відомості». Hazeta.vyev@gmail.com
Телестудія «Собор» – гол. редактор диякон Сергій ПАНАЩУК

Радіостудія «Благо» – головний редактор протоіерей Віктор ПУШКО. Тел. (095) 126-40-77. Blago@ukr.net

Видавничий відділ і книгарня-бібліотека «Ключі» kljuchi@ukr.net
– завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО. Тел. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97

КАПЕЛАНСЬКА СЛУЖБА
Старший капелан – протоіерей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ

ПЕНІТЕНЦІАРНА СЛУЖБА
Голова – протоіерей Андрій МОВЧАНЮК. Тел. (050) 661-12-46, garasd100@gmail.com

ПАЛОМНИЦЬКИЙ ЦЕНТР «УКРАЇНА»
Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79

ВІДДІЛ У СПРАВАХ ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ
Голова – протоіерей Юрій БЛИЗНЮК
Тел. (095) 538-05-87

Уповноважений єпархії у справах сім'ї – протоіерей Василь КЛОЧАК. Моб. (066) 571-75-27

РАЧИН: ХРАМОВЕ СВЯТО – З АРХІЄРЕЄМ

21 вересня, в день Різдва Пресвятої Богородиці, митрополит Луцький і Волинський Михайл очолив Божественну літургію в однойменному храмі цього села Горохівського деканату з нагоди престольного празника.

З високотреосвященим служили: старший декан протоієрей Андрій Сидор, настоятель священник Петро Янюк, інше переважно місцеве духовенство.

У слові архієрей зазначив, що ми сьогодні вшановуємо Пресвятую Богородицю. Основне призначення жінки – народжувати й виховувати дітей, а чоловіка – заробляти на життя. Лукавий старається спокусити людей у цьому благому намірі, щоб забули своє

призначення. Різдво – свято народження нового життя. На завершення владика нагадав пам'ятати про свою сутність, місію, постійно пізнавати себе та жити в любові.

Церковними відзнаками, благословенними грамотами владика нагородив жертводавців та інших активних парафіян.

У XVIII ст. в с. Рачин була дерев'яна церква з чотирма куполами і дзвіницею. На початку 20-х рр. XX ст. вона згоріла. Тож громада розпочала спорудження нової, яке завершила 1928 р. За часів Другої світової в ній переховувалися місцеві селяни. З 1962 до 1989 рр. храм був закритий атеїстичною владою. Опісля богослужіння відновилися. Нині це тридільна святиня з добудованою дзвіницею.

СВЯТИНИ ВОЛИНИ

У ТРОСТЯНЦІ – СВЯТО ЧУДОТВОРНОГО ОБРАЗА

У неділю перед Успінням Пресвятої Богородиці єпархія особливо вшановує чудотворну ікону Богоматері «Одигітрія», що в цьому селі Ківерецького деканату.

З цієї нагоди 29 серпня (10-та неділя після П'ятдесятниці) у храмі Святої Трійці, де перебуває образ, Божественну літургію очолив митрополит Луцький і Волинський Михайл. Разом з високотреосвященим молилися: декани – ківерецький протоієрей Іван Семенюк, маневецький протоієрей Андрій Закидальський, настоятель протоієрей Сергій Ледвовк, інше духовенство, намісниця місцевого жіночого монастиря Покрови Пресвятої Богородиці ігуменя Марія (Ігнатенко) з сестрами, віряни.

У слові архієпископа зазначив, що наш край має безліч богородичних ікон, ця територія облюбована Божою Матір'ю. Є чимало місць, куди ми приходимо до Діви Марії з проханнями чи спілкуванням. Якщо з вірою просимо, то нам буде дано.

Але слово буває і гострим. Владика закликав зупинити свій язик, щоб опісля не шкодувати. Словом можна уразити і вбити, через слово можна спастися і загинути.

Нині ми прийшли до чудотворного образу, щоби спастися. Тож звернімося до Богоматері з вірою, настійно. На завершення владика закликав щирістю відповідати на щирість і шанувати Пресвятую Богородицю.

Святкову відправу служили і 22 серпня. Її очолював о. Сергій. Напередодні він зустрів паломників, які прийшли з Луцька. Серед прочан – хлопчик п'яти років, який разом із батьками вже кілька літ під'їждє до цього Божого дому.

Оксана КАРНКОВСЬКА

